

Begyndelsen af Skatteaaret, naar man tilvejebringer det væsentlige af Kommunernes Midler ved at ligne paa Personerne? Personerne ere flygtige, de kunne begive sig bort, Ejendommene ere derimod nødte til at blive. Der er ogsaa mange andre gode Grunde til at ligne paa faste Ejendomme, saaledes som man i stor Maalestok har gjort her i Kjøbenhavn, hvor en stor Del af Skatten betales gennem de faste Ejendomsskatter. Det er blevet indvendt, at det er et vældigt Apparat, der skal bruges i saa Henseende, og det ærede 10de kongevalgte Medlem udtalte sig ogsaa mod det. Han sagde det naturligvis ikke, fordi han ikke fandt, at dette i og for sig var retfærdigt, men man skulde ikke forlade, hvad man havde talt om i flere Aar. Jeg ved ikke, hvorfor man ikke skulde kunne gøre det, naar man er i Stand til at fremføre noget, som alle Mennesker, naar de virkelig gaa tilbunds i Sagen, maa erkende for fornuftigt og godt. Thi det skal ingen faa mig til at tro, at det danske Folketing, som paa 2 Maaneder kunde gøre alle de Reformforslag færdige, som i sin Tid blev forelagte af Ministeriet Reedtz-Thott, ikke ogsaa paa 2 Maaneder skulde kunne tilegne sig en saadan Betragtning som den, der her gøres gældende. Naar det fremstilles som et Skræmmebilled for os, at det vil kunne vare flere Aar, hvis vi her begynde paa noget nyt, vil jeg sige, at jeg tiltror Folketinget tilstrækkelig stor Arbejdsevne, Dygtighed og Lethed til at sætte sig ind i, hvad de virkelig ville sætte sig ind i.

Det ærede kongevalgte Medlem fremhævede, at det var forbundet med saa stor Vanskelighed at foretage en saadan Vurdering af Ejendomme. Han nævnedes, at for en Del Aar siden havde det været paa Tale i Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse, men det var blevet opgivet, fordi det var saa vanskeligt at værdsætte Ejendommene herinde, og dog mente han, at det vilde være meget lettere end en Værdsættelse i Landkommunerne. Jeg tror, at det ærede Medlem tager fejl heri. Der vil i de fleste Landkommuner være en meget stor Ensartethed med Hensyn til Ejendommene forbunden med et særlig nøje Kendskab til dem. Her i Kjøbenhavn fluktuierer Ejendommenes Værdi derimod særlig stærkt, hvilket vanskeliggør en Værdsættelse, hvorfor jeg meget godt kunde samstemme med, at man i Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse var mod dette Forslag. Dog tror jeg, at man med nogen god Villie vilde kunne føre det igennem.

Men hvad jeg her særlig glæder mig over, er, at jeg er enig med det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) paa dette Kapitalpunkt. Dette ærede Medlem udtalte nemlig, at i hans Kommune havde man Aar efter Aar i de sidste 30 Aar haft en fuldstændig Vurdering af alle Ejendommene. Det staar et Sted i Rigsdagstidende. Naar man uden at være tvungen dertil og uden i og for sig at skulle bruge det til noget, har gjort dette, maa det være meget let at tilvejebringe en saadan Vurdering, thi ellers paatager man sig ikke en saadan Vurderings Ulejlighed. Det viser sig altsaa, hvor let det er, at gøre noget saadan. Og man kan jo gaa til det ærede Medlem og faa at vide, hvilken praktisk Fremgangsmaade man bruger for at foretage en saadan Vurdering. Det forekommer mig i høj Grad at tale for denne Foranstaltning, at den er saa let, og da den ogsaa er naturlig og retfærdig, forekommer det mig, at, naar man ikke blot vil tale om at være retfærdig men ogsaa arbejde paa at faa Retfærdigheden frem, maa man ogsaa kunne give det sin Tilslutning. Jeg skal i den Henseende tillade mig at henvise til, at der i Kommissionens Betænkning Side 9 — som alle de ærede Medlemmer jo have — indeholdes en Udtalelse om, at det har været under Overvejelse i Kommissionen at foretage en saadan Værdsættelse af faste Ejendomme, men at man var vejen tilbage, fordi man mente, at det vilde vare for længe. Man har ikke kendt det ærede Medlem og hans Kommune og vidst, at man kunde henvende sig der for at faa at vide, hvor let og bekvemt det i Virkeligheden lod sig gøre. Det er heller ikke noget, der er forbundet med en Vanskelighed, som det er værd at tale om.

Jeg vil endnu tillade mig at gøre den Bemærkning om Lovforslaget, at jeg savner deri ligesom i de andre Forslag en Bestemmelse, der sikrer, at den Lettelse, som man her agter at give Hartkornet, kommer Brugerens og ikke Ejeren til gode. Hvor Ejeren og Brugerens er den samme Person, er det ligegyldigt, men hvor det ikke er samme Person, er det ikke ligegyldigt. Der gives de Tilfælde — det er ikke saa sjældent — at Forpagtningsafgiften er fastsat saaledes, at Ejeren selv skal betale Skatterne. Er det nu Meningen, at det er Ejeren, som skal have denne Godtgørelse i Skat, er det paa den Maade, man vil ophjælpe det arbejdende Landbrug? Naar man overdrager sin Ejendom til en Forpagter og selv skal svare Skatterne, under